

Момата се облѣкла въ мъжки дрехи, отрѣзала си косата, престорила се на момче и се главила у единъ добъръ бръснарь. Братовчедъ ѝ пѣкъ не хваналъ работа. Той тръгналъ по кръчмитѣ да яде и пие. Момата изучила добре бръснарството и почнала майсторски да бръсне. Всички дохождали при нея да се бръснатъ. Другитѣ бръснарници запусѣли. Майсторътъ натрупалъ голѣмо богатство. Той увеличилъ заплатата на момата, и тя забогатѣла.

Момчето пѣкъ въ това време останало съвсемъ безъ пари и захванало да краде. Уловили го единъ пѣтъ въ кражба и го закарали въ затвора. Момата тръгнала по него, плакала и се молила да го пуснатъ. Едвамъ го пуснали. Другъ пѣтъ за една по-голѣма вина искали да го обесятъ. Момата съ голѣмата почитъ, шо си била спечелила, правила, шо правила, избавила го. Натоварила му тогава една гемия съ имане и му рекла: „Азъ съмъ твоята братовчедка. Азъ те спасихъ отъ бесилка, затова ще ти ударя сега на гърдитѣ единъ печатъ, за да се познава, че азъ съмъ те спасила. Върви у дома и предай на баща ми тази гемия съ имане.“

Момчето, като пристигнало въ града, не отишло при чича си, а пренесло имането дома си и казало на баща си: „Вижъ, татко, колко имане спечелихъ!“

Щомъ се научилъ чичо му — башата на момичето — отишълъ при момчето и го попиталъ за дъщеря си. Момчето му казало, че дъщеря му станала много лоша. Цѣлъ купъ измислици му наприказвало за нея. Тогава башата на момчето рекълъ на брата си: „Е, брате, видѣ ли сега, чии синове сж златни и чии дъщери сж купища?“ Башата на момитѣ и дума не продумалъ. Отишълъ си.

Наскоро си дошла и момата. И тя донесла много богатство, ала баща ѝ не се радвалъ. Той не вѣрвалъ, че всичко това е спечелено съ трудъ. Момата попитала:

— Де е имането, което ви пратихъ по братовчедата си?

— Че той всичко занесе у дома си, — отговорилъ башата.

— Какъ? Че, това имане бѣше за тебе. Скоро да да дойде тукъ!

Насила довлѣкли момчето въ чичовата му къща и момата го попитала, шо е сторилъ имането, което му